

Det er på den baggrund, at vi har stillet den her forespørgselsdebat for at høre, hvad regeringen kan sige om det pågående arbejde, og om ikke regeringen nu måtte dele de synspunkter, som Dansk Folkeparti har tilkendegivet. Tak.

Kl. 14.40

Besvarelse

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Vi deler ikke hr. Morten Messerschmidts bekymring, for der er ikke tale om, at der bliver fri bevægelighed for arbejdskraften. Det foregår under ordnede forhold, hvor det er afhængigt af, hvad det danske arbejdsmarked efterspørger. Så det giver altså ikke nogen fri bevægelighed for arbejdskraften, og der kommer heller ikke fri ind- og udrejse. Derfor kan vi gøre debatten kort og sige, at det, som hr. Morten Messerschmidt bygger på – det er jo en ærlig sag at tage fejl – altså ikke eksisterer i det samarbejde. Men jeg vil godt benytte anledningen derudover til at forklare lidt om samarbejdet, og det giver det jo en udmærket anledning til.

Euro-Middelhavs-partnerskabet er EU's forum for samarbejde med EU's nabolande syd og øst for Middelhavet. Gennem vores engagement i Euro-Middelhavs-partnerskabet arbejder vi for at fremme reformprocesser, der er igangsat af aktører i regionen. Mere konkret arbejder vi for styrkelse af frihedsrettighederne og god regeeringsførelse, udvikling af videnssamfund og uddannelse samt fremme af ligestilling og kvinders deltagelse i samfundslivet. Det er elementer, som jeg går ud fra Dansk Folkeparti støtter.

Euromed-partnerskabet har altså været en succes. Vi har her en mekanisme for et særdeles omfattende samarbejde med otte arabiske lande, Tyrkiet og Israel. Specielt Israels deltagelse gør dette samarbejde så meget desto mere interessant, idet Euro-Middelhavs-partnerskabet er det eneste forum, foruden FN naturligvis, hvor Israel og de arabiske lande mødes på ministerniveau. Samarbejdet bygges på Barcelonadeklarationen fra 1995, som blev bekræftet af stats- og regeringscheferne på et topmøde i Barcelona i november 2005.

Det politiske og sikkerhedsmæssige område udgør det første af fire hovedområder i Middelhavspartnerskabet. Inden for rammerne af Euromed-samarbejdet drøftes konflikten mellem Israel og de arabiske lande. I 1995 havde Israel visse formelle kontakter med sine naboer, men i

dag er dette forum unikt. Parterne har mulighed for at fremføre deres synspunkter, klager og krav.

Det har imidlertid aldrig været hensigten, at Mellemøstkonflikten skulle løses inden for rammerne af Middelhavspartnerskabet. Derimod har partnerskabet til formål at skabe en generel forbedring af forholdene mellem alle de lande, som deltager i partnerskabet.

Det andet hovedområde i Euromed-samarbejdet er etableringen af et område for fælles økonomisk udvikling, og det er jo det, hr. Morten Messerschmidt givetvis interesserer sig for. Der er tale om et bredspektret samarbejde, der bl.a. omfatter fremme af økonomiske og administrative reformprocesser i Euromed-landene, forbedring af investerings- og erhvervsklimaet, udvikling af integrerede transport-, energi- og telekommunikationsnetværk og tilnærmelse af Euromed-landenes lovgivninger til EU's standarder.

Jeg vil fremhæve den politiske målsætning om et frihandelsområde i 2010 som en god målsætning, der tjener vore nabolande i Middelhavet såvel som vore egne økonomiske interesser, men jeg vil godt gøre det klart, at det næppe nås i 2010.

Ud fra en sikkerhedspolitisk såvel som en udviklingspolitisk synsvinkel er der god grund til at støtte øget frihandel som middel til økonomisk fremgang og politisk stabilitet i dette vigtige nærrområde for Europa, og jeg er også sikker på, at Dansk Folkeparti er enig i, at det af hensyn til at undgå illegal indvandring er meget vigtigt med økonomisk fremgang og politisk stabilitet i dette område. Det bidrager vi altså til gennem samarbejdet.

Arbejdet med at realisere frihandelsmålsætningen er bredspektret. Siden Barcelonaprocesens etablering i 1995 har samarbejdet mellem EU-landene og partnerlandene medført gode resultater. Jeg vil særlig fremhæve liberaliseringen af handel med industrivarer, som indebærer toldfri adgang til hinandens markeder.

Ud over toldophævelsen har samarbejdet medført betydelige fremskridt gennem afskaffelse af de såkaldt kvantitative restriktioner, som jo er særlig vigtige på tekstilområdet. Man har fået ophævelse af ikketoldmæssige hindringer samt større gennemsigtighed og forudsigelighed i den måde, hvorpå vore partnerlande anvender og gennemfører de handelspolitiske instrumenter.